

Kl. 13.15
Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren om, hvorfor han som pressens minister vælger at deltage i den regeringskampagne imod Danmarks Radio, hvor man angriber DR's troværdighed i stedet for at forholde sig til den kritiske journalistik, som fremkommer på DR?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må fuldstændig afvise påstanden om, at vi skulle være særlig ømskindede. Men lad mig minde om, at det her repræsenterer ganske grove angreb på og beskyldninger mod regeringen, herunder påstande om, at jeg skulle læne mig op ad en rigsretssag, og jeg ved ikke hvad. Det er jo det, der har været hele udgangspunktet.

Der siger vi så bare: Jamen vi synes, at når vi bliver angrebet så hårdt, så må de, der angriber os, sørge for at have deres dokumentation i orden. Det har de ikke haft, og derfor har jeg opfordret til, at Danmarks Radio udfolder lidt selv-kritik.

Så må jeg i øvrigt lige sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det jo ikke blot er under denne regering, at man kan komme ud for, at ministre retter kritikken den anden vej, hvis de bliver angrebet.

Jeg står her med nogle udtalelser fra den daværende økonomiminister, fru Marianne Jelved, som den 5. november i Berlingske Tidende sagde: Pressen skævvrider virkeligheden, og den skævvridning ændrer den politiske beslutningsproces.

Så der er da vist også nogle radikale, der af og til har ømmet sig lidt.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, statsministeren taler udenom, for nu at sige det mildt.

Vi har jo citater fra en lang række ministre; fra forsvarsministeren, der mener, at det er kampagner imod ham; fra indenrigsministeren, der mener, at det er kampagnejournalistik imod ham; fra undervisningsministeren, der mener, at DR er propagandistik, og – da samme minister var integrationsminister – at DR's radiokanal er en snakkeflade for særlige organisationer og personer på venstrefløjen. Og nu er det statsministeren, der som pressens minister opfordrer DR til at foretage en undersøgelse.

Hvis det ikke er 1) en kampagne mod DR og 2) i virkeligheden et pres på DR's redaktionelle valg fra pressens egen minister, hvad er det så?

Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om statsministeren virkelig mener, at han lever op til sin forpligtelse som pressens minister, som den, der skal beskytte pressefriheden og den redaktionelle uafhængighed, når han øver sådan et pres på DR, som tilfældet er.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har ved gentagne lejligheder stået helt fast på, at vi netop har en vidtgående presse- og ytringsfrihed i Danmark, det gjorde jeg bl.a., da det for netop et år siden kørte hårdt på med den såkaldte tegningsag omkring Jyllands-Posten; da kunne jeg jo godt have savnet lidt stærkere opbakning fra radikal side, når det gjaldt forsvaret for presse- og ytringsfriheden.

Men må jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Det er dog alligevel mageløst, hvis en regering, der bliver angrebet, og som bliver anklaget for at give forkerte oplysninger i Folketinget, ikke har lov til at forsvare sig. Altså, har vi ikke lov til at sige, at de oplysninger, vi har givet i Folketinget, er korrekte, og at de påstande, der nu også bliver fremsat, er ukorrekte?

Altså, enhver form for demokratisk debat og ytringsfrihed hører da op, hvis man vil fratage ministre retten til at påpege, at der bliver bragt forkerte oplysninger fra bl.a. Danmarks Radio.

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen for et sidste spørgsmål.

Mogens Jensen (S):

Jo, regeringen er i sin fulde ret til at korrigere pressen eller mene, at pressen mener noget forkert eller bringer forkerte oplysninger, og det er der jo en række ministre der i det sidste halve år har været ude og mene, inklusive altså forsvarsministeren.

Det, der undrer, er, at statsministeren, som også er pressens minister, retter så ensidigt et angreb på Danmarks Radio, som tilfældet er. Det er jo ikke, fordi regeringens kritik ikke er blevet præsenteret – den er jo blevet præsenteret i medierne – men så går statsministeren ind og skal åbenbart dømme om, hvorvidt det ene eller det andet er rigtigt eller forkert.

Må jeg ikke spørge statsministeren: Var vi ikke den her diskussion foruden, hvis blot statsministeren sørgede for, at der kom en uvildig undersøgelse af, hvad der rent faktisk er sket i Afghanistan? Så behøvede man jo ikke at skæn-